

derfor sikres, at man ikke kan give afkald på ferie, og hvis man udfører arbejde mod vederlag i sin ferie, så skal man miste retten til lønnen for hele ferieperioden.

Efter Socialdemokraternes og SF's mening skal man have et straffesystem, som sikrer, at disse principper overholdes. Selv om det ikke direkte strider mod arbejdstidsdirektivet at erstatte den femte ferieuge med en finansiel godtgørelse, så er det en klar forringelse af lønmodtagernes nuværende retsstilling.

Da regeringens forslag således fraviger de grundlæggende principper, som sikrer ferie, så agter Socialdemokraterne og SF at stille et ændringsforslag uden for betænkning til 2. behandling, som sikrer principperne, og såfremt dette ændringsforslag vedtages, kan Socialdemokraterne og SF støtte det samlede lovforslag.

Et andet mindretal i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet stemmer hverken for eller imod det stillede ændringsforslag.

Enhedslisten stemmer imod forslaget, da det åbner op for en undergravning af ferielovens grundlag, nemlig at ferie er en form for social beskyttelse, som giver alle lønmodtagere ret til at rekreere sig sammen med familien ved at holde ferie i en vis periode, som efterhånden er kommet op på 5 uger.

Forslaget vil betyde, at mange lønmodtagere af den ene eller anden grund kan presses til at afstå fra den fulde ret til ferie. Det kan f.eks. være bygningsarbejdere, som i løbet af et år kan have mange afsluttede ansættelsesforhold. Det kan være arbejdere, som står fagligt svagt og derfor kan tvinges af arbejdsgiveren til at give den en ekstra »skalle«, for så at få udbetalt feriepenge for den femte ferieuge, når ferieåret udløber. Og det kan være lavtlønnede, som kan rette lidt op på økonomien ved at springe en ferieuge over.

Med andre ord: På trods af det umiddelbart tilforladelige i forslaget, at lønmodtagerne skal have uafhængte feriepenge udbetalt, vil forslaget få negative konsekvenser for lønmodtagernes ferieret. Det er i modstrid med retten til recreation i form af ferie, og i øvrigt er det også i modstrid med intentionen om en bedre fordeling af arbejdet, så de, der i dag er i arbejde, bliver mindre nedslidt, samtidig med at der bliver plads til dem, der i dag er arbejdsløse, på arbejdsmarkedet.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Simut var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.

4. Ændringsforslag med bemærkninger

Æ n d r i n g s f o r s l a g

Af *beskæftigelsesministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af EL):

Til § 1

1) Nr. 3 affattes således:

»3. § 19, stk. 5 og 6 ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 5. En lønmodtager, der ikke er omfattet af en kollektiv overenskomst om løn- og arbejdsvilkår, kan aftale med arbejdsgiveren, at optjent ferie ud over 20 dage kan overføres til det følgende ferieår. Bestemmelserne i stk. 2-4 finder tilsvarende anvendelse. Den overførte ferie holdes efter reglerne i dette kapitel.«
[Individuel aftale om overførsel af ferie for ikke-overenskomstdækkede lønmodtagere]

B e m æ r k n i n g e r

Til nr. 1

Lovforslaget om at udbetale de uhævede feriepenge ud over 20 dage betyder, at der principielt set ikke er behov for at opretholde en regel om at kunne overføre ferie ud over 20 dage.

Debatten om regeringens lovforslag har imidlertid vist, at der er et ønske om, at ikkeoverenskomstdækkede lønmodtagere fortsat skal kunne aftale med deres arbejdsgivere at overføre ferie ud over 20 dage til det følgende ferieår. Da både overførsel af og udbetaling for den femte ferieuge giver mulighed for fleksibel ferieafholdelse, fremsættes ændringsforslag herom.

Lovforslaget sikrer, at lønmodtagere, der ikke er omfattet af en kollektiv overenskomst, vil kunne aftale med deres arbejdsgivere at overføre optjent ferie ud over 20 dage.